

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 532/2012-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod spisovými značkami: Rvp 4423/2012, Rvp 4426/2012, Rvp 4429/2012, Rvp 4432/2012, Rvp 4433/2012, Rvp 4436/2012, Rvp 4438/2012 a Rvp 4440/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaniach vedených pod spisovými značkami: 24 Er/3294/2011, 20 Er/813/2011, 24 Er/3558/2011, 12 Er/1461/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a sp. zn. 20 Er/471/2011 v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 4423/2012, Rvp 4426/2012, Rvp 4429/2012, Rvp 4432/2012, Rvp 4433/2012,

Rvp 4436/2012, Rvp 4438/2012 a Rvp 4440/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4423/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 osobne doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod spisovými značkami: Rvp 4423/2012, Rvp 4426/2012, Rvp 4429/2012, Rvp 4432/2012, Rvp 4433/2012, Rvp 4436/2012, Rvp 4438/2012 a Rvp 4440/2012, doplnené podaniami doručenými 30. júla 2012, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 24 Er/3294/2011, 20 Er/813/2011, 24 Er/3558/2011, 12 Er/1461/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a 20 Er/471/2011 (ďalej aj „napadnuté konania“) v súvislosti s jeho rozhodovaním o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka v napadnutých konaniach podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcií. Súdny exekútor postupujúci podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo podľa sťažovateľky k zákonnému

založení povinnosti okresného súdu rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú znaky mimoriadnej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka poukazuje aj na to, že jej do dňa spísania sťažností neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisovné značky, pod ktorými sa napadnuté konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Sťažovateľka vzhľadom na z jej pohľadu neodôvodnenú činnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na priet'ahy v ňou iniciovaných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že na svoje sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala od predsedu okresného súdu dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, zároveň aby prikázal okresnému súdu postupovať v týchto

konaniach bez zbytočných prietáhov a napokon aby uložil okresnému súdu zaplatiť jej finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podaniami doručenými ústavnému súdu 30. júla 2012 označenými ako „*Spresnenie petitu*“ s'ťažovateľka doplnila s'ťažnosti vedené ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 4423/2012, Rvp 4426/2012, Rvp 4429/2012, Rvp 4432/2012, Rvp 4433/2012, Rvp 4436/2012, Rvp 4438/2012 a Rvp 4440/2012 uvedením spisových značiek, pod ktorými sú ňou iniciované konania vedené okresným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 4423/2012, Rvp 4426/2012, Rvp 4429/2012, Rvp 4432/2012, Rvp 4433/2012, Rvp 4436/2012, Rvp 4438/2012 a Rvp 4440/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

II.2.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 20 Er/813/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a 20 Er/471/2011

V konaniach o s'ťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých s'ťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje, aby s'ťažovateľ preukázal, že pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu postupoval podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona o súdoch, teda že podal s'ťažnosť predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Takúto s'ťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd je s'ťažovateľ povinný využiť pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných priet'ahov a ustanovuje za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1 a § 116 ods. 1 písm. b) tohto zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania s'ťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené priet'ahy v konaní...“. V zmysle § 64 ods. 2 prvej vety zákona o súdoch „Orgán, ktorý vybavuje

sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka v sťažnostiach tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „*podal[a] písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov*“. Vzhľadom na skutočnosť, že k sťažnostiam nepripojila fotokópie sťažností podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ústavný súd ju prípisom z 12. septembra 2012 vyzval,

aby tak urobila v ním určenej lehote, a zároveň ju upozornil na možnosť odmietnutia sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka reagovala na výzvu ústavného súdu podaním z 28. septembra 2012, ku ktorému pripojila kópie podaní označených ako „*Sťažnosť na prietahy v konaní*“ z 25. mája 2011 spolu s kópiou podacieho hárku pošty (ďalej len „sťažnosť z 25. mája 2011“, spolu len „sťažnosti z 25. mája 2011“), z ktorého vyplýva, že sťažovateľka podala 25. mája 2011 na poštovú prepravu okrem iného zásielku adresovanú okresnému súdu, ktorá mala podacie číslo 27401126.

V predložených kópiách sťažností z 25. mája 2011 sa okrem iného uvádza, že sťažovateľka podáva sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, pričom „*zoznam jednotlivých konaní (s uvedením ich spisových značiek, osôb povinných a dňa podania žiadosti o udelenie poverenia exekučnému súdu) je uvedený v prílohe tejto sťažnosti*“. Sťažovateľka však ústavnému súdu nepredložila žiaden zoznam konaní, z ktorého by bolo možné hodnoverným spôsobom overiť, či v označených konaniach predtým, ako podala sťažnosť ústavnému súdu, naozaj kvalifikovane uplatnila sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Vzhľadom na túto skutočnosť nemajú sťažovateľkou doručené kópie sťažností z 25. mája 2011 podľa názoru ústavného súdu z hľadiska dokazovania žiadnu výpovednú ani preukaznú hodnotu.

Žiadne ďalšie, resp. iné kópie sťažností podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch uplatnené vo vzťahu ku konaniam vedeným pod spisovými značkami: 20 Er/813/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a 20 Er/471/2011 sťažovateľka ústavnému súdu nepredložila.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, v sťažnostiach hodnoverným spôsobom nepreukázala, že v doterajšom priebehu konaní vedených okresným súdom pod spisovými značkami: 20 Er/813/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a 20 Er/471/2011 podala kvalifikovaným spôsobom sťažnosti proti porušovaniu svojho

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predsedovi okresného súdu. Sťažovateľka zároveň v sťažnostiach neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukazovala, že podmienku využitia tohto prostriedku ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nespĺnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažností, a preto ústavný súd nemohol v danom prípade uplatniť postup v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností sťažovateľky namietajúce postup okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 20 Er/813/2011, 20 Er/515/2011, 20 Er/425/2011, 20 Er/473/2011 a 20 Er/471/2011 v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

II.2.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011, sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 12 Er/1461/2011

Sťažovateľka v súvislosti so sťažnosťami, ktorými namieta postup okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011, sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 12 Er/1461/2011 v podaní z 28. septembra 2012 doručila ústavnému súdu podania označené ako „*Sťažnosť na postup súdu*“ z 12. marca 2012, ku ktorým zároveň pripojila kópiu podacieho hárku. V týchto sťažnostiach však na rozdiel od sťažností z 25. mája 2011 bolo presne označené, ktorých konaní vedených okresným súdom sa týkajú, a to okrem iného označením povinného menom, priezviskom a dátumom narodenia, ako aj číslom zmluvy o úvere.

K tvrdeniam sťažovateľky vyplývajúcim zo sťažností, podľa ktorých podala okresnému súdu 25. mája 2011 sťažnosti podľa zákona o súdech smerujúce proti postupu tohto súdu aj v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011, sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 12 Er/1461/2011, ústavný súd poznamenáva, že v týchto konaniach boli zo strany

súdneho exekútora okresnému súdu doručené žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií až po „údajnom“ podaní sťažností na postup okresného súdu v týchto konaniach. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva, že súdny exekútor požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er/3294/2011 až 7. júla 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er/3558/2011 až 27. júla 2011 a v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er/1461/2011 až 19. júla 2011. Z tvrdení sťažovateľky uvádzaných v sťažnostiach teda vyplýva, že sťažnosťami na postup okresného súdu z 25. mája 2011 sa domáhala ochrany svojich základných práv v čase, keď okresnému súdu ešte neboli ani doručené žiadosti o udelenie poverení na vykonanie exekúcií zo strany súdneho exekútora, teda v čase, keď do úvahy neprichádzala ani možnosť porušovania jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

V súvislosti s tvrdením sťažovateľky vyplývajúcim z jej podania z 28. septembra 2012, podľa ktorého v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011, sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 12 Er/1461/2011 podala sťažnosti na postup okresného súdu 12. marca 2012, ústavný súd poukazuje na svoje zistenia, podľa ktorých okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er/3294/2011 uznesením z 26. apríla 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er/3558/2011 uznesením z 19. apríla 2012 a napokon v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er/1461/2011 uznesením z 3. augusta 2012 vylúčil súdneho exekútora z vykonávania exekúcie a sťažovateľku vyzval, aby navrhla nového súdneho exekútora pod hrozbou zastavenia exekučného konania. V konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 24 Er/3294/2011 už bolo vydané poverenie pre nového súdneho exekútora.

V prípade, ak všeobecný súd, reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany jeho základného práva, zakladá to podľa názoru ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že okresný súd v relatívne krátkom čase potom, ako sťažovateľka podala sťažnosti z 12. marca 2012, v ktorých namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa zákona o súdoch, rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení, teda po podaní sťažností nielenže začal v predmetných veciach konať, ale v nich aj rozhodol, t. j. podanými sťažnosťami sa podľa zákona o súdoch zabezpečila efektívna ochrana sťažovateľkinho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky smerujúce voči postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011, sp. zn. 24 Er/3558/2011 a sp. zn. 12 Er/1461/2011 v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

Navyše, vo vzťahu ku konaniam vedeným pod sp. zn. 24 Er/3294/2011 a sp. zn. 24 Er/3558/2011 ústavný súd poukazuje na to, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel

ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

Keďže sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 24 Er/3294/2011 a sp. zn. 24 Er/3558/2011, v ktorých sa rozhodovalo o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií v konaní pred ústavným súdom v čase, keď už postupom okresného súdu zjavne nemohlo dochádzať k porušovaniu ňou označených práv, pretože okresný súd ku dňu podania sťažností ústavnému súdu o týchto žiadostiach súdneho exekútora už rozhodol, ústavný súd tieto sťažnosti v tejto časti aj z toho dôvodu odmietol ako zjavne neopodstatnené v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, pričom z jej argumentácie vyplýva, že ich porušenie namieta v priamej príčinnej súvislosti (z obdobných dôvodov) s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd vychádzajúc zo skutočnosti, že dospel k záveru, že v napadnutých konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru,

konštatuje, že v týchto konaniach nemohlo postupom okresného súdu dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a rovnako tak ani k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosti aj v týchto častiach pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012